

Druhým adventným sviatkom je sv. Barbora – 4. december. Ženy v tento deň nešili, nedriapali, nepriadli.

Na sv. Barboru sa dodnes režu čerešňové vetvičky, ktoré sa dajú do vázy a rozkvitajú okolo Štedrého dňa, a tým aj veštia šťastie a nádej pri hľadaní životného partnera.

V Brvništi mali gazdovia radosť, keď bol na Barboru napadaný sneh. Vravievali: „Kedz donese sňach svatá Barbora, vyciahne gazda sane do dvora“.

Najoblúbenejším adventným sviatkom bol a stále zostáva sv. Mikuláš – 6. december.

Spolu s čertom a anjelom navštevovali príbytky, dobré deti odmeňovali cukríkmi, orieškami, jabĺčkami, tie horšie varechou či vrecúškom uhlia.

V Zliechove chodili chlapci z domu do domu poobliekaní za maškary, rozdávali jabĺčka, orechy, sušené jabĺčka, slivky, hrušky.

V Dohňanoch tento deň patril tiež deťom. Mikuláš chodil v noci, tajomne, neviditeľný, pretože drobné darčeky – slivky, jabĺčka, sladkosti, ale aj drevenú paličku si deti našli ráno. Večer si spievali známu pesničku „Mikulášku, dobrý strýčku, modlím sa ci modlitbičku...“

Mládenci sa v Záríečí obliekli za Mikuláša a čerta, včas si od rodičov sústredili darčeky – orechy, koláče súkenné papuče a roznášali ich večer pred Mikulášom deťom, pričom Mikuláš hovoril: „Dobrym nesem koláč a zlým korbáč“. Čert zatiaľ mlčal, ale potom triasol zvoncom, väčšie deti bil metlou, naháňal im strach.

V Lednici Mikuláš rozdával darčeky, anjel kropil ľudí „kropáčom“ a čert sa „terigal na drevenej koze“, pričom mu pomáhalo šesť čertov spoločníkov.

Keď prišiel Mikuláš s čertom a anjelom do domov v Hornej Marikovej, deti sa modlili: „Mikuláško, dobrý strýčku, modlím sa ci modlitbičku. Zlož tú tvoju veľkú nošku, daj nám z tvojich darvov trošku. Vez ty strýčku Mikuláš, moc dobrých vecí máš“.

V Brvništi gazdovia hovorili: „Kedz sú na svätého Mikuláša barinky, vyveze gazda z každej dolinky“.